

اطلاعیه در رابطه با گزارش اخیر دیده بان حقوق بشر

نبرد آترناتیوها

گزارش سرپا سیاسی و هدفدار سازمان دیده بان حقوق بشر که پس از سالها سکوت و بی تفاوتی در قبال موضوع گزارش اخیرش، با عجله و بدون حفظ ظاهرا انتشار یافته است، ضمن نشان دادن حساسیت شریطی که در آن بسر می بریم، نشانه بارزی است از نزدیک شدن نقطه تعیین تکلیف نهایی در رابطه با سمت و سو و ماهیت تغییر و تحولات در راه.

در این راستا سه راه حل با تمامی توش و توان و نیروها و لابی های خود در تلاشند تا با دست بالا پیدا کردن آترناتیوهای خود، ماهیت تغییر و به تبع آن نیروهای شرکت کننده در آنرا پیشاپیش رقم بزنند.

جدای از آترناتیو اشغال نظامی ایران و یا تجزیه بخشی از خاک آن که قویا از سوی لابی نژاد پرست اسرائیل در ایالات متحده دنبال می گردد و نفرت انگیزترین راه حل مطرح در میان شهروند های ایرانی می باشد، در مجموع دو راه حل دیگر با جدیت هر چه تمامتر و در تمامی عرصه های ممکن و با لابی های خاص خود در نبردی همه جانبه درگیرند.

یکی از این راه حل ها، راه حل مورد علاقه آمریکایی ها یعنی تغییر و تحول تحت کنترل با توده های بی شکل به جان آمده و رهبری تماما وابسته موسوم به "انقلاب مخملی" است که مشخصا توسط لابی خاص خود یعنی "کمیته خطر فوری" در آمریکا نمایندگی می شود و دیگری "راه حل سوم" که مبتنی بر ضرورت سرنگونی قهرآمیز رژیم حاکم بر ایران با اتکاء به عنصر داخلی و با استفاده از نیروی متشکل و تعلیم دیده "ارتش آزادیبخش ملی" است که توسط "کمیته سیاست ایران" در کنگره آمریکا و پنتاگون لابی می شود.

ماهیت اصلاح ناپذیر رژیم "جمهوری اسلامی" و امکان ناپذیر بودن مقوله انقلاب مخملی در ایران از سویی و پراکندگی و بی عرضگی و ابتذال نیروهای سیاسی طبیعی متعلق به این طیف در عمل، راه دست بالا پیدا کردن آترناتیو مجاهدین را هموار می کند. امری که اولین نشانه آن در صحنه سیاسی موجود خود را در بیرون آمدن این سازمان از لیست گروه ها و سازمانهای تروریستی وزارت خارجه آمریکا در گزارش اکتبر آینده نشان خواهد داد.

جدی شدن هر چه بیشتر این احتمال، واکنش طبیعی عناصر آترناتیو مقابل را بدنبال دارد. اینجاست که یکباره دولت کانادا بیادش می آید که چند سالی است فراموش کرده بوده است که مجاهدین تروریست هستند و نامشان را در لیست خود سهوا از قلم انداخته بودند و دیده بان حقوق بشر هم به ناگهان به یاد قربانیان نقض حقوق بشر در میان مجاهدین می افتد و بطور کاملاً تصادفی هم از میان صدها نفر از جدا شدگان از مجاهدین، عدل بسراغ ۱۲ نفری می رود که به دشمن ترین دشمنان مردم ایران پیوسته اند و توسط همانها نیز به خارجه فرار! داده شده اند. ۱۲ نفری که شاید اگر حقوقشان به واقع برای دکانداران دیده بان ذره ای ارزش داشت، سالها پیش براحتی امکان پذیر بود که ترتیب انتقال آنها و بسیاری دیگر به کشورهای اروپایی و آمریکایی و نه ایران داده شود.

آری! جدای از مقوله برخورد های غیر قابل دفاع مجاهدین با نیروهای خودی که شخصا همواره بی هیچ مصلحت بینی و توجیه کاری مبتذل، فاصله خود را با آن، بارها کتبا و شفاه، اعلام داشته ام تردید ندارم که این گزارش کذایی، گزارشی است بغایت سیاسی و مغرضانه که هیچ ارتباطی با مقوله حقوق بشر ندارد و در یک کلام در مودبانه ترین شکل خود گزارشی است بس ارزان! اهانتی به شعور انسان ایرانی و سوء استفاده ای رذیلاته از مقوله حقوق بشر.

نهاد سیاسی "دیده بان حقوق بشر" یک معذرت خواهی سیاسی، نه فقط به مردم ایران که به بشریت متمدن بدهکار است.